

KLAGANDE
AA

Ombud: Advokaterna Maria Nisell och Björn Wendleby

MOTPART
Finansinspektionen

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE
Förvaltningsrätten i Stockholms dom den 30 april 2019
i mål nr 13653-18, se bilaga A

SAKEN
Sanktionsavgift

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Kammarrätten avslår överklagandet.

YRKANDEN M.M.

AA yrkar i första hand att beslutet om sanktionsavgift ska upphävas och i andra hand att avgiften ska sättas ned. Hon för fram bl.a. följande.

Hennes anmälan har kommit in i rätt tid. Det saknas rättsligt stöd för att den anmälan hon gjorde den 2 juni 2017 var så felaktig att den inte kunde godtas. Finansinspektionen lämnade information om att de anmälningspliktiga transaktionerna skulle nettoredovisas vilket fick till följd att anmälan fick felaktigt innehåll när det gällde transaktionernas volym, antal och datum. Hon har haft skäl att lita på informationen från Finansinspektionen. De aktuella transaktionerna har inte inneburit några effekter på det finansiella systemet eftersom konvertiblerna inte var marknadsnoterade och information om transaktionerna offentliggjordes på annat sätt. Villkoren för konvertibelprogrammet var även kända för marknaden sedan tidigare. Tillämpningen av Finansinspektionens tabell med schablonbelopp leder till orimliga och oproportionerliga avgifter då hänsyn inte tas till andra omständigheter än transaktionsbeloppets storlek och förseningens längd. Det strider mot likabehandlingsprincipen att Finansinspektionen har skrivit av två ärenden som gällde bristfälliga anmälningar rörande samma konvertibelprogram, samtidigt som hon har påförts sanktionsavgift.

Hon åberopar rättsutlåtanden av Johan Munck och Anders Acebo.

Finansinspektionen anser att överklagandet ska avslås och för fram bl.a. följande. En anmälan utgör inte en anmälan förrän den uppfyller grundläggande krav på innehåll. Det finns ett marknadsintresse av att ta del av information om transaktioner av det aktuella slaget, dvs. onoterade konvertibler, och intresset är inte mindre än för andra finansiella instrument. Finansinspektionens riktlinjer som innehåller tabeller med schablonbelopp ska tillämpas vilket bl.a. innebär att en proportionalitetsbedömning ska

göras. Efter en proportionalitetsbedömning har AA sanktionsavgift satts ned.

SKÄLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

AA har haft en skyldighet enligt artikel 19.1 i marknadsmissbruksförordningen¹ att anmäla de aktuella transaktionerna i enlighet med det som anges i förordningens artikel 19.6 (5 kap. 2 § 5 lagen [2016:1306] med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning, kompletteringslagen).

Den anmälan som AA gav in i rätt tid uppfyllde inte kraven i artikel 19.6 i marknadsmissbruksförordningen. Finansinspektionen har därmed haft grund för att ingripa mot henne.

Med hänsyn till transaktionernas storlek och att AA har gett in anmälningar som uppfyllde kraven i artikel 19.6 i marknadsmissbruksförordningen fyra respektive tre dagar för sent har överträdelserna inte varit ringa eller ursäktliga. Att Finansinspektionen inledningsvis ska ha lämnat felaktiga upplysningar ändrar inte denna bedömning och utgör inte heller något särskilt skäl att avstå från ingripande. Det har inte kommit fram några andra omständigheter som ger skäl att avstå från ett ingripande genom sanktionsavgift.

Den fråga som kammarrätten då ska ta ställning till är om sanktionsavgiftens storlek är väl avvägd utifrån bestämmelserna i kompletteringslagen och proportionerlig eller om det finns skäl att fastställa den till ett lägre belopp.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordningen).

Vid bestämmandet av sanktionsavgiftens storlek ska hänsyn tas bl.a. till hur allvarlig överträdelsen är, hur länge den har pågått, den berörda personens finansiella ställning, samt om det går att fastställa, den vinst som personen, eller någon annan, har gjort till följd av regelöverträdelsen. Särskild hänsyn ska tas till överträdelsens konkreta och potentiella effekter på det finansiella systemet, skador som uppstått och graden av ansvar (5 kap. 15 och 18 §§ kompletteringslagen). De omständigheter som anges i lagtexten är exemplifierande och hänsyn kan tas även till andra omständigheter. En sammanvägd bedömning ska göras av omständigheterna i det enskilda fallet. (Prop. 2016/17:22 s. 223 och 390.)

Utifrån de kriterier som framgår av kompletteringslagen har Finansinspektionen tagit fram riktlinjer (FI dnr 18-3401) för bestämmande av sanktionsavgiftens storlek. Riktlinjerna har sin utgångspunkt i en schablonmodell som utgår från transaktionens storlek samt förseningens längd i antal handelsdagar. Därtill har Finansinspektionen exemplifierat omständigheter, utöver de som framgår direkt av lagtext, som bedöms kunna leda till en sänkning eller höjning av sanktionsavgiften.

Högsta förvaltningsdomstolen uttalade i avgörandet HFD 2019 ref. 72 att det ska göras en sammanvägd bedömning av samtliga omständigheter i det enskilda fallet och att Finansinspektionens riktlinjer för sanktionsavgifter bör kunna tjäna som utgångspunkt vid bedömningen av en sanktionsavgifts storlek.

I detta fall är det fråga om två anmälningspliktiga transaktioner, en på 2 511 112 kr och en på 1 995 000 kr. Transaktionerna gällde inlösen och teckning av konvertibler. Även om det var fråga om onoterade konvertibler är informationen om transaktionerna av intresse för marknaden och att inte anmäla dem i rätt tid innebär en potentiell effekt på marknaden. Det finns inte anledning att sätta ned sanktionsavgiften på grund av att villkoren för konvertibelprogrammet var kända sedan tidigare eftersom det är av vikt att

aktörerna på marknaden ska kunna lita på att den information som tillhandahålls genom den behöriga myndigheten är komplett.

Finansinspektionen har vid sin bedömning av om avgiften är proportionerlig i förhållande till omständigheterna i det enskilda fallet beaktat att en korrekt anmälan kommit in på AA initiativ, om än med viss fördröjning, och därför satt ned sanktionsavgiften jämfört med grundbeloppet i riktlinjerna.

Kammarrätten anser, med Finansinspektionens riktlinjer som utgångspunkt, att de omständigheter som har kommit fram inte utgör skäl för att fastställa sanktionsavgiften till ett lägre belopp än det som Finansinspektionen har gjort. Överklagandet ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (formulär 1).

Pär Hemmingsson
kammarrättsråd
ordförande

Cecilia Bohlin
kammarrättsråd

Lisa Holm
assessor
referent

Julia Nordanskog
föredragande jurist